

ex hijs lapidib9 manu cogitatio ses
eius primus occurrat: percussus in
fronte golyas deiciatur opertus co
fusione. In quo sane conflictu fun
da quoq; necessaria est. Longanimit
tatis formam habens: quam huic
maxime certantini nulla ratione de
esse necesse est. Quocens ergo
vanitate cogitatio mentem pulsae:
si ex intimo cordis affectu diuinas
reparare ceperis cominationes.
seu promissiones eius desiderare:
non sustinet golyas verus q; lapi
dis idum: s; reprimitur ilico tumor
omnis. Et si venerat in mentem de
lectio illa tam ineffabilis quam ti
bi deus maiestatis exhibuit: an no
illic inardescens ad caritatem proz
sus obhominari iapis et abicere va
nitatis? Sic exempla sanctorum si
diligenti tibi consideratione propo
nas: erit sine dubio ad reprimentem
elationem cogitatio ista perutilis.
Nam vero si forte insurgente subite
elatione nichil ex hijs que pdixi
apprehendere quiverit manus tua?
toto seruoze ad ra conuertere que
sola testat orationem: et continuo
que eleuatum videras et exaltatu
sicut cedros libani. subuersus / impi
us ia no erit. // **¶** Q; q;as fortasse
queadmodu suo ipsi9 gladio. golie
possis abscede caput: id eni tato io
cudius quato molestius hosti. Dico
breuiter qm exptis loquor. et q; faci
le capiatur sine mora aduertat: qd
in semetipsis crebro sentiunt actitari.
Quocens puocate te vanitate ad re
citationem diuine comminationis
seu promissionis. aut ceteroru que

supra dixim9 confudi ceperis et cre
bescere: deiectus est qdem golyas:
sed forsitan adhuc viuit. **¶** Accede i
taq; propius ne forte resurgat: et
stans super eum muctone proprio
caput eius abscede: de eaisa que te
appetit vanitate perimens vanitate.
¶ Elata siquidem cogitatione pulsa
tus si ex caipsa materiam et occasi
one sumas humilitatis. q; nimirum
humilius deinceps et abiciatur: ta
q; de superbo homine sentias de te
ipso: golya golie gladio peremisti.
¶ Dominica septima. **¶** Verbo pri
mus de euangelica lectione vbi tur
ba triduo sustinens dominum septe
panibus reficitur.

¶ Hecce sup turbā: q; iam
triduo sustinet me: nec ha
bent qd mādūcēt. **¶** Euāgeli
ū frēs ob hoc scriptū ē vt legatur:
nec ob aliud legē q; vt rōnabilem
solationē vl' desolationē exinde ca
piam9. Est eni secularib9 solatio
vana / de terrenatū affluctia tez: va
na nichilo in9 de eoz penuria desola
tio. **¶** At euāgeliū speculū veritatē. ne
mi blādīt nullū sed vīt: talē se i ea
q; reperiet q;lis fuerit: vt nec ibi ti
more trepideet vbi nō est timor: nec
letefāt malefēcīt. **¶** Qd dicit scap
tura? **¶** Si q; auditor ē vbi q; nō fac
tor: hic p;abit vito p;iderāt vultū
natiuitatē sue in speculo. **¶** p;iderat
enī se q; abijt: et stōt obli9 ē q; fuc
rit. **¶** Nos aut frēs nō sic obsecro nō
sic: sed consideremus nosmetipōs in
ea quam audiuim9 sacra euangelij
lectione. **¶** Ite p;oficiam9 ex ea: et co
tigamus scdm eam si qua in nobis

dephendimus corrigenda. Propter
hoc enī optat pphā dirigi vias su-
as ad custodiēdas iustificaciones do-
mini: tūc inquit non confidat. cū
perspexero in oībus mandatis tuis
Et ego quidē non cōfundo: s; glo-
rioz pro vobis fratres mei: quoniā
saluatorē in deserto secuti existis ad
eū extra castra. **D**ed vetez ne quis
forte in triduoana expcātiōe pusilla
nimis inueniatur: & in egiptū secu-
li huius nequā vel etiā & corpore re-
uertatur. **M**e rito punde clamat di-
uina scriptura & dicit. **E**xpecta dñz
vialiter age: & cōfortetur cor tuū:
& sustine dominū. **D**ed q̄ diu neces-
se est sustinere? **P**roesus donec mise-
reatur tui. **Q**ueris quando misera-
tur? **M**isereor inquit super tur-
bam: quia iam triduo sustinent me.
Viam enim trāum diēū necesse est
eas in solitudine. si gratū deo volu-
eris offerre sacrificiū: & triduo susti-
neas saluatorē. si miraculi panibus
desideras satiari. **P**rima est dies
timoris & dies in quā declarans & il-
luminans tenebras tuas / interiores sci-
licet: & horrendū gehēne supplicii
demonstrans. in quo sunt tenebre
exteriores. **H**uiusmodi si quidē cogi-
tatio sicut ipsi nostis: nostre solet ex-
ercere primordia conuersiōis. **S**e-
cūda ē pietatis: qua respiciam9 in lu-
cem miserationū dei. **T**ercia est
rationis in qua veritas innotescit: tūc
tanq̄ ex debito quodā nature. sine a-
lia consideratione. creatori subiecta
sit creatura: seruus seruiat redempto-
ri. **E**xhinc iam iubemur discum-
bere. vt caritas ordinetur in nobis:

exhinc aperit dominus manū suā:
& implet omne animal benedictiōe
Verū quoniā apostolis dicit facite
homines discumbere. quoz nos li-
cet ad cōfusiōnē nostrā habetis vi-
tarios qualescūq;: discumbete vos
āmonemus fratres carissimi: vt re-
fecti pane benedictiōis / subsistere pos-
sitis in via. ne forte misera necessitas
te cōpulsi / descēdatis et vos in egyptū:
& incipiant vos illudere q̄ nec
vobiscū in deserto secuti sunt salua-
tozem. **M**iseri sane & ipsi qui non
expiere cū exeuntibus: sed plane mi-
serabiliores oībus hoībus: qui pro
fecti quidē cū alijs. sed non cū alijs
sunt refecti. **P**orro si qui fuerit qui
discubentibus alijs post diuinita vlti-
diuersoria quis absconditi latuere:
hoīes hmoi ieiunos vacuos q; remā-
sisse quis nesciat? **D**ic eos nichilo-
min9 qui leuitate & curiositate due-
ti arcūqua q; vagantes minime rese-
terunt: aut qui sederūt quidem sed
non in ordine nec in numero cetero-
rum. **P**ortamur quidē caritate
vestra. & pastoralī sollicitudine am-
monemus: ne quis ex vobis iuenia-
tur āgulos amare. sectari latebras.
q̄rere diuertacula: qm̄ q̄ male agit
odit lucē: & non venit ad lucē vt ac-
guātur opera eius. **D**ed nec iueni-
antur in vobis qui arcūferantur om-
ni vento doctrine: instabiles & inq̄-
ti: nichil in se solidatis / nichil graui-
tatis habentes: tanq̄ puluis quē
prociat ventus a facie terre. **N**am
de hīs qd̄ dicā: quoz man9 oēs
& man9 oīz q̄ ip̄s? **N**ij sē q̄ sepant
semetip̄s. aiales spm̄ n̄ habentes

quonia nemo in spu loquens dicit
anathema ihesu. Nequissima pla
ne et perniciosissima pestis. In vni
uersos vni9 obstinatio turbat: et sic
oibus discordie fomes/materia sca
daloz. Deniq; propheti audi: qui de
vinea dñi loquens. singularis inqt
ferus depastus est eam. Pro hmoi
rogo et obsecro vos fratres mei/fu
gite simulatione oem et agulos p
prie voluntatis: fugite inquietudi
nem. Et spiritu leuitatis: fugite ob
stinatione et nequissimu viciu singu
laritatis: nisi forte qd absit fraudi
a vultis animas vestras panis edu
lio bñdici. // Jam vero ne logi9
protraham vos: septem panes qui
bus reficiamini isti sunt. // Prim9
panis verbum dei: in quo vita ho
minis est. sicut ipse testatur. // De
cudus panis obediētia est: quonia
me9 abus est inquit vt facia volun
tatem eius q misit me. // Tercius
panis est meditatio sancta: de qua
scriptum est. Cogitatio sca cōserua
bit te. Et eque alio in loco nomina
ti videtur panis vite et intellectus.
// Quart9 panis oratiū lacrimae.
// Quint9 vero labor penitentie.
Nec miraberis q laborem aut la
cimas panem dixerim: nisi forte
credidit tibi quod in propheta legisti.
Cibabis nos pane lacrimaz. Et
item in alio psalmo. Labores inqt
manuū tuarum quia māducabis et
beatus es et bene tibi erit. // Sextus
panis ē iocūda vnanimitas so
cialis. Panis ex diuersis granis et
securis fermentatus vtiq; sapiētia
dei. // Porro septimus panis est

eucharistia: qm inquit panis quem
ego dabo caro mea est pro mundi
vita.

Sermo secund9 de septem mise
ricordiis

Misericordias dñi in eternū ca
tabo. Ut quid enim michi in
spectives nescio que cogitatio de peni
tentie hui9 onere murmurat: vt ag
grauet illud sup cernicem meā. Ali
ud onus sentio: suau9 quidem: s; vtiq;
multo mai9. Dic enī onerat
me miserationib9 suis de9: sic con
cludit. sic obruit bñficijs suis: vt
onus aliud sentire nō possim. Quid
enim retribuam dño: pro oibus q
retribuit michi. Santa retribuit et
tanta retribuit: et tu michi de alio
onere loqueris. Desiat spūs me9
propterea desiat in tanta beneficia9
consideratione. Et licet dignas nō
sufficiam gratias agere: sed ingra
titudinem propterea odit anima mea.
Peremptoria siqdem res est ingra
tutudo. Hostis gratie: iūmice salutē.
Dico ego vobis: quonia pro meo
sapere nichil ita displicet deo pser
tim in filijs gratie. in hominibus
conuersionis: quemadmodū ingra
tutudo. Vias enim obstruit gratie:
et vbi fuerit illa. iam grā accessum
nō inueniet: locum non habet. Hinc
michi fratres tristitia magna. et do
lor continu9 est cordi meo: q non
nullos tam pronos ad leuitatem
ad risum et ad scurrilia verba tam
faciles video: vt pertimescam val
de ne forte plus q expediat diuine
mie sint immemores: et ingra

tā multē bñficijs suis. aliqui de serā
tur a grāa quam nō vt grām vene
rantur. Nam de eo quid dicam. qui
murmure et impatētia / obstinato
perdurat animo. tunc quem penitet
adhēsisse deo. et contra morē et con
tra cōnem bonū factū pñia cōmūta
tur. qui sine dubio miserationib9
dei nō modō grāam s; cōsumeliā
reddidit. Omnino enī quantum in se
est. parū honorat eū a quo vocatur
est. quisquis ei seruit in tristitia et tū
more. si tamē seruire ei quis potest
in ea tristitia que scdm carnem est.
et morte operatur. Putas ergo qz
maior illi datur grāa. et nō magis
etiam qd videtur habere / auferatur
ab eo. Nōne enī iure perditum re
putatur. qd ingrato donatū ē. Aue
de disse non penitet. qd peasse vide
tur. Oportet p̄inde grāiosum esse
homīnē et deuotum. qui percepta
gracie munera / non modō manere
sibi desiderat. s; et multiplicari. Ne
mo sane est qui non facile si qrit nō
inueniat / vnde plurimū sit obnoxius
deo. quoniam nō est qui se absco
dat a calore eius. Sed nos maxie
quos segregauit sibi et assūpsit ad
seruiendum sibi soli. si iuxta aplm
non accepimus spiritum huius mū
di sed spiritum qui ex deo est. vt sci
amus que a deo donata sunt nob;
omnino plurima inueniemus. vnde
de continuas ei grācias agere debe
amus. Quis enim in nobis est qui
non confiteri possit. quoniam mise
ricordia tua magna est super me.
Itaq; de tanta multitudine misera
tionum domini / vobis aliquas pro

ponere velim. vt qui sapiens est.
occasione accepta sapientior fiat.

¶ Septem ergo in me video
misericordias domini. et quas et vos
ipsi facile inuenietis in vobis. **¶**
Prima est. q; a multis peccatis
adhuc in seculo positum custodiuit.
Prima inquā non inter oēs quas
michi ipendit. sed prima inter has
septem. Quis enim nō videat q; si
aut in multis cecidisset. in alia pote
ram cecidisse p̄ca. nisi oīpotētis pi
etas cōseruasset. Fateor et fatebor.
nisi qz domus adiunxit me. paulo
minus cecidisset in omne p̄cām ani
ma mea. Et hec quanta dignatio
pietatis. q; iniquū et peruiuentē sic
grāa cōseruabat. q; in multis p̄ca
rium et contempnentem / nichilomi
n9 ab alijs benignissime p̄tegebat.
¶ Et secunda misratio tua super
me dñe. quoniam poterit explicari
sermone. q; benigna q; liberalis. q;
gratuita fuerit. Ego peccabam. et
tu dissimulabas. Non cōtinebam a
seclen9. et tu a verberib9 abstine
bas. Prolongabam ego multo tē
pore iniquitatē meam. et tu domine
pietatem tuam. Sed quid p̄des
expectatio. nisi sequeret penitudo.
Cumulus esset cāpnatiōis. dicte
dño. Hec fecisti et tacui. **¶** Tercia
a proim misratio fuit q; viuificauit
cor meū. et imutauit. vt amara fie
rent que male dulcia prius erant.
qui letabar cū malefacere et exulta
bam in rebus pessimis. inaperem de
mū recogitare ei annos meos in a
maritudine anime mee. Et nūc do
mine cōmouisti terram cordis mei

et conturbasti eam: sana contricio-
nes eius quia commota est. / Multi
enim penitentia ducti sunt sed infructuo-
sa: quoniam penitentia eorum reproba-
ta est: sicut et prior culpa. Itaque et
hec misericordia quarta fuit. quod penite-
tem misericorditer suscepisti: ut in
eorum numero inueniret: de quibus
psalmista beati inquit quorum remis-
se sunt iniquitates. / Dequitur mi-
sericordia quinta. per quam michi conti-
nendi prestitisti virtutem: ne readiuu-
pateret et esset nouissimus error pe-
ior prior. Omnino enim manifeste
tue est domine deus et non humane
virtutis. susceptum semel peccati iugum
a cerniabus exaitere: quoniam omnis
qui facit peccatum seruus est peccati:
nec est liberari nisi in manu forti.
Iam vero postquam in hijs quinque mise-
rationibus a malo liberatis: ut si
at quod scriptum est. deducam a malo
et fac bonum: in duabus alijs bona
largiris. Hec due sunt gratia pro-
merendi. qua videlicet munus bone
conuersationis indulges: et spes ob-
tinendi. qua donas homini indigno
et peccatoxi de tua totiens expecta-
bonitate. usque ad celestia speranda
presumere

Sermo tertius de fragmentis
septem misericordiarum

Ceteris quid fecerim: septem vo-
bis hodie misericordias pro-
ponendo. Septem utique panes distri-
bui. Nam si facite sunt michi lacrimae
mee panes die ac nocte: quanta ma-
gis diuine misericordiae. Multo enim
dulcius iste sapiens respiciat multo me

lius: ampliusque confirmant eorum ho-
minis. Verum multa nobis ni fallor
ex hijs panibus hodie cadere
fragmenta. Nam et ego ipse sentie-
bam inter frangendum multas euade-
re miccas: atque inter digitos prope-
rantis elabi. Verum ipsi si collegeri-
tis aliqua: vos videritis. Ego si
non dum fastiditis. nostra que michi
collegeram sine inuidia comunica-
bo: ne forte incurram maledictionem
abscondentis fumenta in populis.
¶ Vinus itaque panis si bene me-
mini / conseruatio gratiae fuit: qua
me licet indignum / a multis pecca-
tis adhuc in saeculo positum custodi-
uit. Huius ergo tria teneo fragmen-
ta: habentia proorsus magnam delec-
tamentum saporis. et alimoniam vi-
te. Tabula siquidem modis a peccata
me memini conseruatum: occasiones
subtractione: resistendi data virtu-
te: affectionis sanitas. Multa enim
in peccata facile cecidissem. si data
esset occasio: sed dei miseratione non
me talis oportunitas apprehendit.
¶ In multa quoque paulominus cecidis-
sem: grauiter impulsus violentia
temptationis: sed virtutem de dei
dominus rex virtutum. ut sub me es-
set appetitus meus: et ei quam sen-
tiebam concupiscentie minime con-
sentirem. Sed et a quibusdam tam
longe me fecit misericordia tua domi-
ne. ut penitus abhominarer ea: et
ne vlla quidem eorum me tempta-
tio molestaret. ¶ Deinde quo-
que panis fuit expectatio: qua tarda-
bat ultionem: qua indulgentiam
cogitabat. Et huius ergo panis

etia fragmenta accipite: cogitantes
longanimitatem quam exhibuit:
electionem p̄destinationis sue. quā
impleri voluit: et caritatē nimiam
qua nos dilexit. **P**ropt̄ hoc enim
expectans expectauit me dñs et nō
intendit michi: s; oculos suos auer-
tit a peccatis meis. quasi nolēs ad-
uertere q̄tū delinquerē. **P**ropt̄
hoc iquam dissimulabat vt commē-
daret patientiam suam: vt imple-
ret electionem suam: vt cōfirmaret cari-
tatē suam. **¶** De tercio quoq; pa-
ne eius scilicet mīsericordie qua con-
uertit nos ad penitentiā: etia non
tam fragmenta q̄ frusta vobis appo-
no. **T**unc enī vt bene memini con-
cussit cor meū: exātans illud vt ad-
uerteret suorum vulnera peccatorū
et vulnerum sentiret dolorem. **E**tia
et teruit deducēs ad portas inferi:
et preparata iniquis sup̄licia mon-
strās. **E**t vt nichil iam noxie rema-
neret delectationis: meliorē nūchi
consolationem inspiciens. spem in-
dulgentie dedit. **I**n hīs tribus
ego conuersus sum: credo q; et vos
ipsi. **¶** Nam vero quartus panis
est indulgentia. **O**bscuro vos dili-
genter colligite fragmenta ne pere-
ant. **S**unt enim salubria valde, et
dulciora super mel et fauim. **H**ic
enim ex toto indulsit. et tam libera-
liter omnem donauit iniuriam: vt
iam non dampnet blasfendo: nec ma-
nus diligit imputando. **S**ūt enim
aliqui sic donantes iniuriam vt nō
blasfentur: sepe tamen imprope-
rent. **S**unt et alij qui sileant licet.

manet tamen alta mente repōitū.
et canorem tenent in animo: qua-
tum utraq; neutra plena indulgen-
tia est. **L**onge ab hīs hominib; be-
nignissima diuinitatē natura libera-
liter agit: ignoscat plenarie: ita vt
propter fiduciā peccatorū sed peni-
tentium: ubi habūdauit delictum. so-
leat et grācia superhabūdare. **T**es-
tis est paul; gentiū doctor. **T**estis
est matheus de theloneo electus in
apostolum: cui etiam noui testamē-
ti primū scriptorem esse donatū est.
Testis et petrus: cui post trinā ne-
gationem. totius ecclesie pastoalis
cura cōmissa est. **T**estis deniq; eti-
am famosissima illa peccatrix: cui i
ipso cōuersionis initio tanta multi-
tudo dilectionis concessa est: tanta
postmodum indulta grācia familia-
ritatis. **Q**uic accusauit mariam:
et pro se eam oportuit respondere?
Si pharize; murmurat. si martha
conqueritur. si scādalizantur aposto-
li: maria tacet: xp̄istus excusat: et
om̄ laudat tacentem. **D**eniq; il-
lud quante prerogatiue quante ex-
cellencie fuit: q; resurgentem a mor-
tuis prima videre. tangere prima
inuit. **P**z iam transcam; ad alia.
Bonum est quidem nos hic esse v-
bi datur fiducia peccatoribus sed o-
portet etiam cetera non tacere. **¶**
Itaq; et in cōtinētia ipsa que est pa-
nis quintus etia nichilomin; inue-
nio: vnde merito clamare possim:
quia fecit michi magna q̄ potēs est.
Forte paruum aliquid reputatis. cō-
tinētiā vram: s; ego nō ita. **D**ao
enī quos habeat oppugnatores: et

quante illam necesse est esse virtutē
ut possit. ¶ **U**mus siquidem con-
tinentie nostre hostis: caro est ad-
uersus spiritum concupiscens. ¶ **E**-
domesticus hostis: quā periculosa lue-
ta: quā intestinum bellum. Hostem
hunc crudelissimum nec fugere pos-
sumus o anima nec fugare: circum-
ferre illum necesse est. quoniam alli-
gatus est nobis: nam quod pericu-
losius est: et miserabilius. hostem
nostrum ipsi cognimus sustentare:
perimere eum non licet. Videt
ergo quā sollicitate te custodire necesse
sit ab ea. que dormit in sinu tuo?
¶ **V**erumptamen non est hic
solus aduersarius michi: et alium
adhuc habeo qui circumanxit et ob-
sedat me undique: et si ignoratis.
hostis iste est presens seculum nequā.
Conduxit inimicus vias meas: et
per quinque portas quinque videlicet
corporis sensus. iaculis suis vulne-
rat me: et mors intrat per fenestras
meas. ¶ **S**ufficere nimis poterāt
isti duo: sed heu me ecce video ven-
tum validum venientem ab aquilo-
ne: a quo pandetur omne malum.
Et nunc quid superest aliud? Domi-
ne salua nos: perimus. Ecce enim
malleus vniuersę terre. Ecce serpens
callidior cunctis animantibus. Ecce
inimicus ille quem nec videre pos-
sum: quāto minus cauere? Neque eni-
est colluctatio seruire volentibus con-
tinentiam. continentiam autem dico
non a sola luxuria. sed a ceteris quo-
que sicut necesse est viciis et peccatis
non aduersus carnem et sanguinem
tantum: sed aduersus principes et

potestates. aduersus mundi rectores
tenebrarum harum: contra spiritus
alia nequie in celestibus. Et quis
est qui iacula eorum ignea possit ex-
tinguere? Parauerunt sagittas sa-
as in pharetra: ut sagittent in ob-
scuro rectos corde. Sed et narraue-
runt ut absconderent laqueos: et
dixerunt Quis videbit eos? Nunc
quidem aperte et violenter: nunc
occulte et fraudulentem: semper au-
tem maliciose et crudeliter impugnat
et persequuntur nos. Et ad hec to-
leranda ne dicam superanda. quis pro-
doneus? Credo iam vobis aliquati-
nus immotus continentie difficul-
tas: ut iuxta apostolum sciatis que
a deo donata sunt vobis. Omnino
enim in domino facimus hanc virtu-
tem: et ipse ad nichilum deducet tri-
bulantes nos. Ipse est qui non modò
carnem nostram cum concupiscentiis
suis. sed et presens seculum nequam
cum curiositatibus suis et vanitati-
bus: etiam et ipsum cum temptatio-
nibus suis continet sathanam sub
pedibus nostris. Nunquid non me-
rito dixeram inueniendum in conti-
nentia fonte clamare quod fecit michi
magna qui potens est. ¶ **I**am ve-
ro sexti patris fragmenta accipite. Est
autem panis iste gratia promerendi bona se-
cundę vite. Quam gratiam in tribus maxi-
me consistare arbitror: in odio presentium
malorum: et contemptu presentium bonorum: et
desiderio futurorum. ¶ **D**e primo quod
panis est spes obtinendi: tanquam nichil o-
minum tenco fragmenta tria: et eorum sa-
por dulcis admodum gutturi meo. Tri-
a inquam sunt que sic roborant et

confirmat cor meum: ut nulla me-
 penuria meritorum. nulla considera-
 tio proprie humilitatis. nulla esti-
 matio celestis beatitudinis. ab alti-
 tudine spei ducere possit in ea firmi-
 ter radicatum. Desideratis ea ante
 seruanda sunt propter eum qui dix-
 it: mel inuenisti comedere quod sufficit ti-
 bi etc. **H**ic completur hodie quod
 de seipsa sapientia prophetauit. **E**t
 nunc idipsum video: quoniam qui
 edunt me ait adhuc esurient. **P**ro-
 inde non vos protraham ultra: sed
 nec fraudabo esurientem: quoniam qui
 dem sic paratos video. ac si necdum
 sumpseratis quicquam. **T**ria considera
 in quibus tota spes mea consistit:
 caritatem adoptionis. veritatem pro-
 missionis. potestatem reditionis.
Marmuret iam quantum voluerit
 insipiens cogitatio mea dicens.
Quoniam enim es tu. aut quanta est
 illa gloria: quibus re meritis hanc
 obtinere speras? **E**t ego fiducia-
 ter respondebo. **N**ao cui credidi et
 certus sum. quia in caritate nimia
 adoptauit me: quia verax in pro-
 missione: quia potens in exhibitio-
 ne: licet enim ei facere quod volue-
 rit. **H**ic est funiculus triplex qui dif-
 ficile rumpitur: quem nobis a pa-
 tre nostra in hunc carcerem usque di-
 missum firmiter obsecro teneamus.
 ut ipse nos subleuet. ipse nos tra-
 hat. et protrahat usque ad conspec-
 tum glorie magni dei: qui est bene-
 dictus in secula.

Decimo primus In natatu sang- ti victoris.

Victoris vita et gloria specta-
 alis: non tam ad glori-
 am quam ad virtutem pro-
 uocat omnes qui recto sunt
 corde. **N**on recti plane sed peruersi
 est animi: ante querere gloriam quam
 exercere virtutem: et velle coronari
 qui legitime non certauerit. **V**anum
 est vobis inquit ante lucem surgere.
Ita est. **F**rustra ad celsitudinem niti-
 tur glorie: qui prius non daturit vir-
 tute. **F**rustra fatue virgines sponsa
 obuiam surgunt. quantum lampades
 extinguuntur: et ideo fatue quia va-
 cuit glorientur lampadibus: virtutis
 oleum non habentes. **A**bsit michi
 gloria: nisi in gloria illozum: qui-
 bus propheta congratulans ait. **D**o-
 mine in lumine vultus tui ambulabunt:
 et in nomine tuo exultabunt tota die: et
 in iusticia tua exaltabuntur. **E**t ifert
Quoniam gloria virtutis eorum tu es Pulchre
 non eorum: sed virtutis eorum gloria amen-
 datur. **Q**ue ei sine virtute est gloria.
 pfecto indebita venit: propterea affec-
 tatur: periculose captatur. **V**irtus
 gradus ad gloriam: virtus mater est glo-
 rie. **F**allax gratia et vana est pulcritu-
 do: quam illa non parturiunt. **V**ola est
 cui gloria iure debetur: et secrete impendi-
 tur. // **S**ancto victori nec virtus
 nec gloria deest. **Q**ueadmodum
 ambe res. et quo ordine in homine pro-
 cesserunt: id oportet paucum intueri. **P**ug-
 nauit fortiter: viriliter superauit: et
 sic demum gloria et honore coronatur.
Quomodo nempe in gloriam reman-